

TEATRE

VIURE A MALIBÚ

El relleu de l'elenc propi del Teatre del Sol després de l'èxit extraordinari de "L'amansiment de l'harpia", va ser cobert pel Centre Dramàtic del Vallès-Línia Dèbil, amb l'obra "Viure a Malibú", de Ignacio del Moral, direcció de Frederic Roda. Es tracta d'una comèdia eminentment actual, de les que són etiquetades com de "urbanes". El context es manté fidel a unes coordenades d'humor gratificant i epidèrmic, sense la penetració sociològica i, sobretot, humana, que la situació de partença prometia. Jo penso que no calia inventar una nova definició -comèdia urbana- per a aquest tipus de teatre, que pot tenir-se per continuador, tan evolucionat com es vulgui, del vell sàinet madrileny, malgrat l'adaptació que en aquest cas n'ha fet el traductor, Josep M^o Carandell, al paisatge urbà barceloní.

Fins i tot Carandell ha enri-

per J. Torrella

quit l'original amb un valor afegit: el del triple llenguatge. Els tres únics personatges parlen cada un d'ells el "seu" català, i això sense que per cap d'ells s'hagi hagut de recórrer a una vessant afectada, de tipus literari. Totes tres línies corresponen a formes d'expressió normals -del carrer- en la nostra heterogènia fauna humana i la seva preocupant disgregació lingüística. Pel que fa a la interpretació, s'ha de dir que constitueix la basa decisiva de l'espectacle, que és com un recital de cada una de les tres figures úniques del repart; figures que hi són servides per tres intèrprets joveníssims: Carme González, Cristina Sirvent i Jordi Figueres.

ELS FILLS DE JOE KELLER

A l'escenari del "Ciervo", i a càrrec de l'elenc propi, s'ha estrenat en versió catalana del signant d'aquest comentari el drama d'Arthur Miller "All my sons", que es

coneixia al nostre país en la versió castellana titulada "Todos eran mis hijos". Va ser el primer gran èxit de Miller com a autor teatral, en la postguerra iniciada a mitjan dels anys quaranta. Precisament descriu un conflicte familiar i humà, d'índole intimista, però derivat del conflicte bèl·lic. Del comentari que figura en el programa imprès reproduïm: "Miller dóna a la seva obra un tractament naturalista i pla, dintre d'una unitat absoluta de lloc i quasi cronològica, sense els recursos tècnics d'alteració dels espais escènics i temporals que després aplicaria a 'Mort d'un viatjant'. Les sorpreses dramàtiques van sorgint en un clima de quotidianitat domèstica i creen una tensió que s'accentua sense acabar de desprendre's d'un diàleg per damunt de tot col·loquial, i defugint de caure en efectismes literaris".

Paco Gilabert, experimentat amateur sabadellenc, va escometre la direcció de l'obra, de la qual va fer una anàlisi en profunditat i li ha introduït, a més d'un preàmbul escenogràfic a base d'efectes sonors i lluminics, quantitat de

pauses i silencis de marcada intenció expressiva, alguns dels quals esdevenen veritables seqüències mudes.

La tasca dels nou intèrprets respon disciplinadament a un milimetrat esquema directriu que ha d'haver representat per a ells un llarg procés de dominació, sobretot pensant en la juvenesa del conjunt, lògicament poc bregada, si n'exceptuem Pere Pasquet, més experimentat que la resta. Pasquet fa el personatge central, que l'autor mateix descriu com "de cos pesat i mentalitat lenta; prototipus de l'home d'empresa que s'ha forjat a si mateix i en el qual romanen adherides l'empremta del taller i l'autoritat del capataç convertit en amo".

Dels restants cal esmentar Montse Cerrillo, sostenint la duresa de la muller i mare que és el pal de paller de la situació; Emma Pasteller en la gràcil i entenimentada figura femenina juvenil; Carles Edo en el fill apassionat i turmentat; i Carles Moraguez, molt convincent en el seu escàs personatge.

LLIBRES

LAUS CATALONIA, de Josep Tharrats

En una de tantes iniciatives dutes a terme en ocasió del Mil·lenniari del naixement polític de Catalunya ha estat editat el llibre "Laus Catalonia", de Josep Tharrats, per Parsifal Edicions; llibre que s'obre amb una "Salutació" del cardenal-Arquebisbe de Barcelona, Narcís Jubany.

Josep Tharrats i Vilà va publi-

car més de vint llibres de poemes. Havia nascut a Girona el 1886 i morí a Barcelona el 1976. Va ser un poeta d'un formalisme acadèmic pulquèrrim, inspirat majorment per unes muses que mai no l'abandonaven: la fe i la pàtria. Catalunya, i principalment Girona, la seva ciutat, amb totes les seves motivacions històriques, culturals, sentimentals, marquen el centenar de sonets recollits en l'esmentat llibre, juntament amb les manifestacions d'una religiositat que constitueix, amb el sentiment patriòtic, una ben travada simbiosi.

El fill del poeta, l'artista Joan Josep Tharrats, ha escrit per al llibre de sonets del pare una semblança biogràfica que passa a ser document d'inesquivable consulta per a l'estudi humà de Josep Tharrats, l'home que a la seva mort va deixar escrits prop de cinc mil sonets. Com diu el fill, "és molta poesia; quasi cinc vegades tots els versos de "La Divina Comèdia".

Ens plau de reproduir dos dels cent sonets continguts en el llibre "Laus Catalonia". Són, respectivament, com la quinta essència dels dos pulmons poètics que insuflaven l'obra de Josep Tharrats, el religiós i el patriòtic. Amb la particularitat que un dels dos sonets

que reproduïm és l'únic de tot el llibre amb absència de rima.

NACIONALISME

És l'ànima immortal de Catalunya que irradia damunt el front dels

/homes,

la que no pot cap dubte desunir-la perquè és l'essència íntima de Déu.

Sota el cel, sobre el mar i

/les muntanyes

cada jorn l'esperança és rediviva i el cant de renaixença arreu batega ressorgint dels abismes sense fons.

És la carn i la sang de la nissaga difosa des del Gènesi a la vida sempre oberta al llenguatge del Futur. Catalunya en el somni i en la glòria i en una espera mai no decebuda somriu a un horitzó de llibertat.

DÉU

Jo Us veig dintre la gota de rosada i en la vasta amplitud de l'oceà; en la llum beneïda de l'albada i en la porpra del sol que expira enllà.

Jo sento moure'Us en ma cambra;

/en cada

vena on la meva sang circula; en la solitud creadora de la prada i en la terra que un jorn m'engolirà.

Si el món s'esmicolés, i en la tenebra s'emboïllés l'espai, i una gran febre dantesca tots els astres destruís,

jo en el caos encara Us sentiria; orb seria, emperò sempre Us veuria; res no podria fer-Vos fonedís.

J.T.

FEINES I OFICIS I TIPUS POPULARS DE SABADELL

La Caixa de Pensions i, concretament, la Delegació de Sabadell, ha editat aquest llibre amb el qual ha obsequiat els seus clients amb motiu de les festes nadalencues.

Llibre aquest del qual en són autors Joan Farell, que n'ha fet els textos, il·lustrats per Agustí Masvidal. N'ha fet la salutació Josep Saló, delegat de l'Àrea de Sabadell de "la Caixa"; el pròleg ha estat confiat a Josep Torrella qui ens diu que aquesta obra "evoca unes facetes del viure local pretèrit que les investides dels anys amb les guerres successives, van anar escambrant".

Els autors fan un aplec de les "feines i oficis", així com dels "tipus populars" que al llarg del temps han deixat un testimoni d'una època pretèrita que ara ens ofereixen, com diu el prologuista, un recordatori perenne.

Certament, aquest llibre ha estat un delicat present nadalenc.